

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

30. november 2011 *

Kohtuasjas T-107/08,

Transnational Company „Kazchrome” AO, asukoht Aktöbe (Kasahstan),

ENRC Marketing AG, asukoht Kloten (Šveits),

esindajad: advokaadid L. Ruessmann ja A. Willems ning hiljem advokaadid
A. Willems ja S. De Knop,

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J.-P. Hix, keda abistasid advokaadid G. Berrisch
ja G. Wolf, ning hiljem J.-P. Hix ja B. Driessen, keda abistas advokaat G. Berrisch,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ja

Euroopa Komisjon, esindajad: H. van Vliet ja K. Talabér-Ritz,

kostjad,

keda toetab

Euroalliages, asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid J. Bourgeois, Y. van Gerven ja N. McNelis,

menetluse astuja,

mille ese on esiteks nõue tühistada nõukogu 4. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1420/2007, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Kasahstanist pärineva ränimangaani impordi suhtes ja lõpetatakse menetlus Ukrainast pärineva ränimangaani impordi suhtes (ELT L 317, lk 5), Transnational Company „Kazchrome” AO toodetud ränimangaani impordi puudutavas osas, ja teiseks kahju hüvitamise nõue,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: esimees O. Czúcz (ettekandja) ning kohtunikud I. Labucka ja D. Gratsias,

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. mai 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 24. juulil 2006 esitas Euroalliages Euroopa Ühenduste Komisjonile kaebuse Hiina Rahvavabariigist, Kasahstanist ja Ukrainast pärineva ränimangaani (edaspidi „ränimangaan“) impordi suhtes.
- 2 6. septembril 2006 avaldas komisjon algatamisteate Hiina Rahvavabariigist, Kasahstanist ja Ukrainast pärit ränimangaani impordi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT C 214, lk 14).
- 3 Hagejad Transnational Company „Kazchrome“ AO (edaspidi „Kazchrome“) ja ENRC Marketing AG (edaspidi „ENRC“) – vastavalt Kasahstani õiguse alusel asutatud äriühing, mis toodab muu hulgas ferrosilikomangaani, ja Šveitsi õiguse alusel asutatud äriühing, mis tegutseb selle toote turustamise ja müügiga, ning mis mõlemad kuuluvad kontserni, mida kontrollib Eurasian Natural Resources Corporation plc – kriitiseerisid 14. septembri 2006. aasta kirjas uurimise algatamist, kuna nende hinnangul

ei sisaldanud kaebus piisavalt tõendeid Kasahstanist pärit ränimangaani dumpingu esinemise ja ühenduse tootmisharule tekitatava olulise kahju kohta.

- 4 25. juulil 2007 edastas komisjon hagejatele oma esialgsed järeldused. Huvitatud isikutele anti sellele dokumendile kommentaaride esitamiseks aega kuni 8. augustini 2007. Hagejad esitasid oma märkused 14. augustil 2007.

- 5 5. oktoobril 2007 võttis komisjon vastu lõpliku avalikustamise dokumendi. Huvitatud isikutele anti sellele dokumendile kommentaaride esitamiseks aega kuni 15. oktoobriks 2007. Hagejad esitasid oma kommentaarid 15. oktoobril 2007.

- 6 31. oktoobri 2007. aasta kirjaga saatis komisjon hagejatele muudetud lõpliku avalikustamise dokumendi. Hagejatele ja muudele huvitatud isikutele anti märkuste esitamiseks aega kuni 2007. aasta 12. novembri kella 12-ni. Hagejad esitasid oma esialgsed märkused 7. novembril 2007. 12. novembril 2007 esitasid hagejad muudetud lõpliku avalikustamise dokumendi kohta oma täiendavad märkused.

- 7 4. detsembril 2007 võttis Euroopa Liidu Nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1420/2007, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Kasahstanist pärineva ränimangaani impordi suhtes ja lõpetatakse menetlus Ukrainast pärineva ränimangaani impordi suhtes (ELT L 317, lk 5, edaspidi „vaidlustatud määrus”).

8 Vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 1 on sätestatud:

„Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist ja Kasahstanist pärit ning CN-koodide 72023000 ja ex81110011 (TARICi kood 8111001110) alla kuuluva ränimangaani (sealhulgas ferrosilikomangaani) impordi suhtes.”

9 Vastavalt vaidlustatud määruse artikli 1 lõikele 2 on lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr, mida kohaldatakse vaba netohinna suhtes ühenduse piiiril enne tollimaksu tasumist, Kasahstanist pärit toodete impordi puhul 6,5%.

10 Komisjoni 4. detsembri 2007. aasta otsusega 2007/789/EÜ, millega peatatakse Hiina Rahvabariigist ja Kasahstanist pärit ränimangaani impordi suhtes määrusega (EÜ) nr 1420/2007 kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 317, lk 79), peatati dumpinguvastane tollimaks üheksaks kuuks.

11 Komisjon vastas hagejate 7. ja 12. novembril 2007 esitatud märkustele 5. detsembri 2007. aasta kirjaga.

12 Otsusega 2007/789 kehtestatud peatamist pikendati kuni 6. septembrini 2009 nõukogu 27. augusti 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 865/2008, millega pikendatakse Hiina Rahvabariigist ja Kasahstanist pärit ränimangaani impordi suhtes [vaidlustatud määrusega] kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu peatamist (ELT L 237, lk 1).

Menetlus ja poolte nõuded

- 13 Hagejad esitasid käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 29. veebruaril 2008.
- 14 Euroalliages esitas Üldkohtu kantseleisse 23. juunil 2008 saabunud dokumendiga avalduse astuda käesolevas asjas menetluse nõukogu ja komisjoni nõuete toetuseks.
- 15 19. jaanuari 2009. aasta määrusega lubas Üldkohtu neljanda koja esimees menetluse astumist tühistamisnõude toetuseks, jättes avalduse rahuldamata kahju hüvitamise nõude osas.
- 16 Seoses Üldkohtu kodade koosseisu muutmise määrati ettekandja-kohtunik kolmandasse kotta ning seetõttu määrati käesolev kohtuasi lahendamiseks sellele kojale.
- 17 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus (kolmas koda) avada suulise menetluse. Poolte kohtukõned ja nende vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 18. mai 2011. aasta kohtuistungil.
- 18 Hagejad paluvad Üldkohtul sisuliselt:
 - tühistada vaidlustatud määrus nende poolt toodetava ja/või müüdava ränimangani impordile kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu osas;

- mõista nõukogult ja komisjonilt solidaarselt välja kahju hüvitis ja sellele lisanduv viivisintress kahju eest, mis tekkis muu hulgas seoses uurimise algatamise ja vaidlustatud määruse vastuvõtmisega;
- mõista kohtukulud välja nõukogult ja komisjonilt.

19 Nõukogu palub Üldkohtul sisuliselt:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejatel.

20 Komisjon palub Üldkohtul sisuliselt:

- jätta vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata nii tühistamisinõue kui ka kahju hüvitamise nõue;
- teise võimalusena jätta need kaks nõuet rahuldamata põhjendamatus tõttu;
- mõista kohtukulud välja hagejatel.

21 Euroalliages palub Üldkohtul sisuliselt:

- jätta tühistamisinõue rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejatelt.

22 Kohtuistungil Üldkohtu küsimustele vastates märkisid hagejad esiteks, et nad paluvad oma tühistamisinõudes vaidlustatud määruse tühistamist ainult Kazchrome'i toodetud ränimangaani importi puudutavas osas, ja teiseks, et kahju hüvitamise nõue on esitatud ainult nõukogu vastu.

23 Lisaks täpsustasid hagejad samuti Üldkohtu küsimusele vastates, et Euroalliages'i suhtes nende esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlust tuleb kahju hüvitamise nõude osas mõista kui selle nõude faktilisi asjaolusid, mitte õiguslikku argumentatsiooni hõlmava taotlusena.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisinõue

24 Komisjon vaidlustab tühistamisinõude vastuvõetavuse osas, milles see on esitatud tema vastu, kuna vaidlustatud määruse võttis vastu nõukogu.

- 25 Hagejad selle kohta argumente ei esitanud.
- 26 Tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud määruse tühistamise nõue on vastuvõetamatu osas, milles see on esitatud komisjoni vastu, kuna nimetatud määruse võttis vastu ainult nõukogu. Nimelt, vastavalt kohtupraktikale on komisjoni roll dumpinguvastases menetluses osa nõukogu otsustusprotsessist. Tema ülesanne on viia läbi uurimisi ja nende alusel otsustada, kas menetlus lõpetada või vastupidi, seda jätkata, võttes arvesse meetmeid ja tehes nõukogule ettepaneku selliste lõplike meetmete võtmiseks, nagu vaidlustatud määrus. Otsuse tegemise õigus on aga nõukogul, kes võib juhul, kui ta komisjoniga ei nõustu, otsust mitte teha, või vastupidi, teha otsuse komisjoni ettepaneku alusel (vt Euroopa Kohtu 11. novembri 1987. aasta määrus kohtuasjas 150/87: *Nashua jt vs. nõukogu ja komisjon*, EKL 1987, lk 4421, punktid 6 ja 7 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Oma nõuete põhjenduseks esitavad hagejad 12 väidet või väidete gruppi.
- 28 Kõigepealt tuleb uurida neljandat väidete gruppi, mis puudutab normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlust, ning ka viiendat väidete gruppi, mis puudutab hindade allalöömise arvutamist.

Neljäs väidete grupp, mis puudutab ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlust

- 29 Hagejad väidavad muu hulgas, et nõukogu rikkus oma põhjendamiskohustust ja nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996 L 56,

lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud redaktsioonis (edaspidi „almäärus”) (asendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandus ELT 2010, L 7, lk 22)), artikli 2 lõike 10 punkti i [nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 punkt i] sellega, et ta kohandas Kazchrome'i ekspordihinda allapoole väidetava ENRC komisjonitasu arvesse võtmiseks, põhjusel, et ENRC funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

30 Nõukogu väidab, et vaidlustatud määruses esitatud põhjendus oli piisav, eriti arvestades faktilisi asjaolusid ning kirjavahetust komisjoni ja hagejate vahel dumpinguvastase menetluse käigus, ning et hagejad ei tõenda, et ta on vaidlustatud kohanduse tõttu teinud ilmse hindamisvea ja seega rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt i.

31 Selles küsimuses tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab EÜ artikliga 253 nõutav põhjendus vastama asjassepuutuva akti laadile, sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata arvestades juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste laadi ja selgituste saamise huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust EÜ artikli 253 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt Euroopa Kohtu 30. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-76/01 P: Eurocoton jt vs. nõukogu, EKL 2003, lk I-10091, punkt 88 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Algmääruse artikli 2 lõige 10 sätestab:

„Eksportihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. [...]

Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

[...]

i) Komisjonitasu

Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi.

Mõiste „komisjonitasu” hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisan­dit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

[...]”

- 33 Käesolevas asjas tuleneb vaidlustatud määruse põhjendusest 67, et kuna Kazchrome eksportis vaatlusalust toodet ühendusse ENRC vahendusel, mis on määratletud kui seotud kaubandusettevõtte kolmandas riigis, määrati ekspordihind esimese ühenduses asuva sõltumatu ostja poolt ENRC-le tasutud edasimüügihinna alusel.
- 34 Vaidlustatud määruse põhjendustes 73–75 asus nõukogu seisukohale, et normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglaseks võrdlemiseks tuleb ekspordihinda kohandada nii, nagu on ette nähtud põhjenduses 67, muu hulgas komisjonitasu arvessevõtmiseks. Ta kinnitas, et ENRC-l oli Kazchrome'i müügi suhtes ühendusse samalaadsed funktsioonid kui komisjonitasu alusel töötaval agendil ja et ENRC ei olnud Kazchrome'i kodumaise kaubandusvõrgu osa.
- 35 Kohtuistungil Üldkohtu esitatud küsimusele vastates kinnitas nõukogu, et nagu nähtavat vaidlustatud määruse põhjenduse 74 sõnastusest, viidati selles asjaolule, et ENRC ei olnud Kazchrome'i kodumaise kaubandusvõrgu osa, ainult selleks, et näidata ära põhjus, miks asuti seisukohale, et kodumaise ja ekspordiks müügi vahel oli kohandust õigustav erinevus, mitte selleks, et põhjendada hagejatevaheliste suhete kvalifitseerimist samalaadseteks käsundiandja ja agendi suhetega ning seega põhjendada „komisjonitasu”, mis sisaldus ekspordihinnas. Nimetatud asjaolu puudutas seega kohanduse aluseks olnud teguri mõju hindade võrreldavusele, mitte selle olemasolu.
- 36 Seega tuleb märkida, et vaidlustatud määruses tehtud järeldus, mille kohaselt ENRC-l olid samalaadsed funktsioonid kui komisjonitasu alusel töötaval agendil, põhineb vaidlustatud määruse põhjenduses 74 esitatud kahele asjaolule: sellele, et hagejad on juriidiliselt kaks eraldiseisvat üksust ja et nende vahel oli müüja-ostja suhe.

- 37 Samuti tuleneb vaidlustatud määrusest, nagu ka nõukogu poolt Üldkohtule esitatud täpsustustest, et nendel põhjustel oli nõukogu eesmärk näidata, et hagejatevaheline ärisuhe oli tekkinud tavapäraistes konkurentsitingimustes ja et seda arvestades ei saanud ENRC-d pidada sisemiseks müügiosakonnaks.
- 38 Kuid tuleb märkida, et kuna vaidlustatud määruses on mainitud ainult neid kahte asjaolu, ei võimalda selle sõnastus mõista õiguslikke ja faktilisi kaalutlusi, mille alusel nõukogu oma järelduse tegi.
- 39 Nimelt esiteks, kuigi on selge, et hagejad on eraldiseisvad õiguslikud üksused ja seega ei ole ENRC sisemine müügiosakond, ei piisa sellest asjaolust, et põhjendada järeldust, mille kohaselt ENRC funktsioonid ei olnud sisemise müügiosakonna, vaid komisjonitasu alusel töötava agendi omad.
- 40 Teiseks, ainult lihtne kinnitus, et hagejatel oli „müüja-ostja suhe”, ei võimalda aru saada põhjustest, miks nõukogu järeldas – hoolimata hagejate esitatud andmetest –, et nendevaheline ärisuhe oli tekkinud tavapäraistes konkurentsitingimustes ja et seetõttu ei olnud ENRC funktsioonid sisemise müügiosakonna, vaid komisjonitasu alusel töötava agendi omad. Tuleb nimelt märkida, et kogu menetluse jooksul esitasid hagejad andmeid, mille eesmärk oli tõendada, et ENRC ei tegutsenud seotud müüjana, vaid Kazchrome'i tehaste sisemise müügiosakonnana.
- 41 Lisaks, kuigi nõukogu on selgelt õigesti täheldanud, et küsimust, kas vaidlustatud määruse põhjendus vastab EÜ artikli 253 nõuetele, tuleb hinnata arvestades mitte ainult selle sõnastust (vt eespool punkt 31), vaid ka kirjavahetust komisjoni ja hagejate

vahel dumpinguvastase menetluse käigus, ei saa ainult selle põhjenduse alusel tuvastada, et käesolevas asjas on põhjendamiskohustus täidetud.

- 42 Nimelt tuleb märkida, et nõukogu ei täpsustanud oma kirjalikes seisukohtades ega kohtuistungil, millised on asjakohast kirjavahetust sisaldavad toimikumaterjalid. Samuti ei ole esitatud lisatäpsustusi põhjuste kohta, miks komisjon tegi nõukogule ettepaneku asuda seisukohale, et hagejate vahel on müüja-ostja suhe, 5. oktoobri 2007. aasta lõpliku avalikustamise dokumendis (põhjendus 72) ega 31. oktoobri 2007. aasta muudetud lõpliku avalikustamise dokumendis (põhjendus 74). Need kaks dokumenti on nimelt koostatud täpselt nagu vaidlustatud määrus ega sisalda täpsemat teavet. Täiendavat informatsiooni ei saa ka konkreetselt hagejaid puudutavatest dokumentidest, mis saadeti ühel ajal eespool nimetatud kahe dokumendiga või hiljem, nagu komisjoni 5. detsembri 2007. aasta kiri, mis saadeti vastuseks hagejate reaktsioonile muudetud lõpliku avalikustamise dokumendile.
- 43 Tuleb asuda seisukohale, et nõukogu hinnangut, mille kohaselt oli ENRC-I Kazchrome'i müügi suhtes ühendusse samalaadsed funktsioonid kui komisjonitasu alusel töötaval agendil, ei ole põhjendatud.
- 44 Nõukogu poolt kohtumenetluses esitatud muud argumendid seda hinnangut ei muuda.
- 45 Nõukogu väidab, et tema hinnangu põhjendatus tuleneb esiteks hagejaid siduva ostumüügi lepingu [*konfidentsiaalne*]¹ väidetavast väga suurest formaalsusest ja teiseks nende poolt hagiavalduses esitatud teatud asjaoludest, mis pidid tõendama, et ENRC ei funktsioneerinud nagu komisjonitasu alusel töötav agent. Ta on seega seisukohal, et

1 — Väljajäetud konfidentsiaalsed andmed.

ENRC tegevust ei saanud pidada Kazchrome'i tegevust täiendavaks [*konfidentsiaalne*] ja et selle kontserni ülesehitus, kuhu hagejad kuuluvad, kinnitab, et nendevahelist suhet sai käsitada ainult käsundiandja ja komisjonitasu alusel tegutseva käsundisaaja suhtena. Nõukogu hinnangul oli see, et hagejatevahelist suhet reguleeriv leping oli tema arvates eriti formaalne, ilmselge asjaolu, mis ei väärinud eraldi äramainimist.

46 Kuid isegi kui nõustuda, et lepingu väidetav väga suur formaalsus oli ilmne, tuleb märkida, et hagejad esitasid dumpinguvastase menetluse käigus rea andmeid nendevahelise suhte ja ENRC funktsioonide kohta, mis nende hinnangul tõendasid, et viimasel olid tootja sisemisele müügiosakonnale omased funktsioonid. Tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud määruse ja toimikus olevate dokumentide lugemisel ei ole hagejatel – ja Üldkohtul – võimalik aru saada, et hinnang, mille kohaselt oli hagejate vahel tavapärastes konkurentsitingimustes tekkinud müüja-ostja suhe, põhines neid siduva lepingu väidetaval formaalsusel, ega järelikult seda, millistel põhjustel õigustas juba see formaalsus üksi vaidlustatud hinnangu andmist, hoolimata muudest asjaoludest, millele viidati. Muu hulgas tuleb täheldada, et hagejad märgivad repliigis vastuseks nõukogu poolt kostja vastuses lepingu teemal tehtud viidetele, et see võimalik formaalsus tuleneb välistest teguritest, millel ei ole seost nendevahelise suhte laadiga.

47 Neid asjaolusid arvestades tuleb nõukogu viidet hagejaid siduva lepingu formaalsusele pidada kohtumenetluse staadiumis esitatud uueks põhjenduseks, millega ei saa heastada eespool tuvastatud põhjenduse puudumist.

- 48 Sama kehtib ka nõukogu viite suhtes hagejate hagiavalduses mainitud muudele asjaoludele, mis nõukogu arvates kinnitavad tema hinnangu põhjendatust (vt eespool punkt 45), kuid mida ei ole mainitud ei vaidlustatud määruses ega haldusmenetluse käigus komisjoni koostatud dokumentides. Lisaks ei esita nõukogu ühtegi tõendit, millest saaks järeldada, et hagejad pidid kindlasti aru saama, et ta võttis oma seisukoha just nendele asjaoludele tuginedes.
- 49 Seega tuleb nõustuda hagejate neljandas väidete grupis esitatud argumendiga, mis puudutab põhjenduse puudumist.

Viies väidete grupp, mis puudutab hindade allalöömise arvutamist

- 50 Kasahstanist pärit toodete osas järeldatakse vaidlustatud määruses, et kaalutud keskmise alusel viidi hindsid kokkuvõttes alla 4,5 %, st ühenduses oli nende toodete hind 4,5 % madalam kui ühenduse tootmisharu hinnad (põhjendus 104).
- 51 Vaidlustatud määruse kohaselt võrreldi kõigi vaatlusaluste riikide puhul hindade allalöömise arvutamiseks ühenduse tootmisharu „tehasehindsid” imporditud toodete hindadega vahetult pärast ühenduse territooriumile jõudmist, mis olid nõuetekohaselt korrigeeritud laadimis- ja tollikuludega (põhjendus 105).

- 52 Kuna osa hagejate toodetest veeti rongiga Kasahstanist Klaipeda (Leedu) või Kaliningradi (Venemaa) sadamatesse, läbisid need Leedu territooriumi „välistransiidi” tolliprotseduuri kohaselt, enne kui need lastiti ja veeti seejärel rahvusvaheliste vete kaudu sihtkoha sadamasse, milleks üldjuhul oli Rotterdam (Madalmaad). Seega selleks, et võrrelda hageja toodete hindasid ühenduse tootmisharu hindadega, arvutati need vastavalt eespool punktis 51 nimetatud meetodile nii, et ekspordihinnast „hind mahalaadimisel” lahutati veokulu Valgevene ja Leedu vahelisest piiripunktist, mille kaudu need tooted sisenesid viimati nimetatud riigi territooriumile, kuni sihtkoha sadamani.
- 53 Hagejad väidavad, et võttes hindade allalöömismarginaali arvutamisel aluseks nende toodete hinna esmakordsel sisenemisel ühenduse maismaaterritooriumile, kuigi nende tollivormistus toimus mujal, rikkus nõukogu muu hulgas algmääruse artikli 3 lõiget 2 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 3 lõige 2) ja tegi ilmse hindamisvea. Nad meenutavad, et algmääruse artikli 3 lõige 2 nõuab, et impordi mõju hindadele ühenduse turul uuritaks objektiivselt, olles seisukohal, et nõukogu rikkus seda sätet, kuna tehtud kohandus on ilmselgelt ebaõiglane ja diskrimineeriv.
- 54 Nõukogu väidab, et algmääruses ei ole üksikasjalikult kirjeldatud, kuidas hindade allalöömist tuleb arvutada ning kinnitab, et seetõttu on tal selles küsimuses ulatuslik kaalutusõigus. Ta on seisukohal, et hindade allalöömise kindlakstegemiseks impordihindade arvutamiseks kasutatud meetod ei ole ilmselgelt ebaõiglane ja diskrimineeriv ning järelikult on see kooskõlas algmääruse artikli 3 lõikega 2.
- 55 Tuleb märkida, et poolte argumentidest nähtub, et hindade allalöömise väljaarvutamise kõige täpsem viis oleks võrrelda impordihindasid ühenduse tootmisharu toodete hindadega, mille hulka on arvatud kuni kliendi tegevuskohani kantavad kõik kulud. Kuna seda võrdlust ei saanud suure arvu tehete tõttu läbi viia, on pooled nõus sellega,

et õiglase võrdluse saab teostada ka ühenduse tootmisharu toodete veokuludeta „tehasehindade” võrdlemise teel imporditud toodete hindadega, mille hulka arvatakse osa veokuludest, et võtta arvesse asjaolu, et imporditud tooted ei konkureeri ühenduse toodetega „tehasehindadel” ja et need tuleb ühenduse klientide tegevuskohtadesse jõudmiseks kohale vedada kaugemalt.

- 56 Pooled ei ole aga ühel meelel küsimuses, kas kohana, millest alates imporditud toodete veokulu ei tule impordihinna sisse arvata, et tagada õiglane võrdlus ühenduse tootmisharu toodetega, tuleks aluseks võtta tollivormistuse tegemise koht, nagu väidavad hagejad, või koht, mille kaudu tooted esmakordselt sisenevad ühenduse maismaaterritooriumile, nagu väidab nõukogu.
- 57 Oluline on täheldada, et käesoleva asja lahendamiseks ei ole vaja võtta seisukohata üldiselt kõige sobivama aluseksvõetava koha suhtes, vaid piisab, kui uurida, kas käesoleva asja asjaolusid arvestades ei olnud nõukogu valik ilmselgelt sobimatu.
- 58 Kõigepealt tuleb märkida, et algmääruse artikli 1 lõikes 1 (nüüd määruse nr 1225/2009 artikli 1 lõige 1) on sätestatud, et „[d]umpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju”. See säte, mis on osa artiklist 1 „Põhimõtted”, kehtestab dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise olulise reegli, mille kohaselt ei piisa, et imporditud kaubal on dumpinguhind, vaid lisaks on nõutav, et selle vabasse ringlusesse laskmine tekitab kahju. Just kahju tuvastamiseks on algmääruse artikli 3 lõigetes 2 ja 3 (nüüd määruse nr 1225/2009

artikli 3 lõiked 2 ja 3) sätestatud, et objektiivselt tuleb uurida impordi mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul ja et selleks uuritakse, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid.

59 Sellest tuleneb, et küsimust, kas nõukogu on teinud ilmse hindamisvea selle koha määramisel, mis tuleb käesolevas asjas aluseks võtta hagejate toodete hinna arvutamiseks ja seejärel selle ühenduse tootmisharu hindadega võrdlemiseks, tuleb uurida just sellest aspektist, kas dumpinguhinnaga import võib tekitada kahju. Nõukogu tunnistab ka ise hinna allalöömise ja põhjusliku seose vahelist suhet, kinnitades, et „hinna allalöömise arvutamisel on impordihinna uurimisel eriline tähtsus, et hinnata põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja tuvastatud kahju vahel”, ning et käesolev väidete grupp „puudutab tehnilist aspekti, mis on asjakohane nii kahju kui ka põhjusliku seose kindlaksmääramiseks”.

60 Hagejad on seisukohal, et impordihind oleks tulnud arvutada ekspordihinna „hind mahalaadimisel” alusel ja seega sadamas, kus toimus tollivormistus, mitte kohas, kust see ühenduse territooriumile jõudis. Nad väidavad muu hulgas, et viimati nimetatud koha valik on ebaõiglane seetõttu, et see tähendab, et kaup, mille eest klient tasub sama hinna ja mis toimetatakse talle kätte samasse kohta, tekitab või ei tekita ühenduse tootmisharule kahju sõltuvalt sellest, kas teel, mida kasutades veeti kaup kuni tollivormistuse sadamani, läbiti juba üks kord ühenduse territooriumi, isegi kui see toimus „välistransiidi” tolliprotseduuri kohaselt ega tähenda kauba importi.

- 61 Nõukogu väidab, et importtoode jõuab ühenduse turule siis, kui see siseneb esimest korda ühenduse territooriumile, samas kui ühenduse tootmisharu tooted jõuavad sinna tehast väljudes, mistõttu võib eeldada, et nendes kahes kohas on need tooted otseses omavahelises konkurentsisis ja neid saab õiglaselt võrrelda.
- 62 Tuleb märkida, et nagu väidavad hagejad, ei kajasta nõukogu kasutatud hinnad ühenduses klientidega kokkulepitud hindu – st üldiselt CIF-hindu (hind, kindlustus ja prahiraha) tollivormistuse tegemise sadamas – ja neil on vaid tema antud arvestuslik normaalväärtus. Kuigi on tõsi, et iga dumpinguvastane menetlus hõlmab keerukaid arvutusi ja sageli tuleb arvesse võtta arvestuslikke normaalväärtusi, ei saanud siiski seetõttu, et hinna allalöömise uurimiseks nõukogu poolt aluseks võetud väärtus oli välja arvatud uurimise käigus hageja esitatud teabe alusel, kliendid seda arvesse võtta, et otsustada, kas nad ostaksid ühenduse tootmisharu või hagejate tooteid. Kliendid ei saanud seda väärtust ka hinnata, sest miski ei luba järeldada, et nad teadsid täpset teekonda, mille kaup oli enne tollivormistuse tegemise kohta jõudmist läbinud, ja et nad seetõttu teadsid, et osa teekonnast oli kaup juba läbinud ühenduse territooriumil. Vastates kohtuistungil Üldkohtu küsimusele möönis nõukogu, et ta ei teadnud, kas kliendid olid kauba teekonnast teadlikud, kuid et igal juhul see teekond neid ei huvitanud, vaid et ainus asi, mis nende jaoks tähtsust omas, oli toote lõpphind nende tehasesse saabumise hetkel.
- 63 Seega klientide otsus, et nad ostavad hagejate, mitte ühenduse tootmisharu tooteid, võis tuleneda hinnast, milles hagejate ja klientide vahel kokkuleppele jõuti, mitte hinnast veo teatud vaheetapis, isegi kui see oli ühenduse territooriumil. Nimelt, isegi kui on tõene, et ainus asi, mis kliente huvitas, oli toote lõpphind nende tehasesse saabumise hetkel, nagu arvab nõukogu, teadsid kliendid siiski hästi, nagu toonitasid hagejad kohtuistungil Üldkohtu küsimusele vastates, milline oli veokulu alates

tollivormistuse tegemise sadamast kuni nende tehaseeni, ja nad võisid seega kergesti arvutada lõpphinna hagejatega kokku lepitud tollivormistuse tegemise sadama CIF-hinna alusel.

64 Sellest tuleneb ka, nagu kinnitavad hagejad, et kõik tooted, mida hagejad või muude eksportivate riikide tootjad müüsid ühenduse klientidele, tekitasid sama kahju sõltumata nende veoks kasutatud teest, kui need müüdi klientidele samas kohas sama või väga sarnase hinnaga.

65 Lisaks tuleb märkida, et tollivormistuse tegemise sadamas ühenduse territooriumile sisenenud hagejate või teiste eksportijate kauba osas asus nõukogu seisukohale, et veokulu sadamate ja kliendi tegevuskohtade vahel oli sama, mis veokulu ühenduse tootja tehase ja nimetatud tegevuskohtade vahel. Seega nõukogu ei tuvastanud, et õiglase võrdluse tagamiseks – st et impordihinna hulka ei arvataks kulu, mida ei arvata ka ühenduse tootmisharu hinna hulka – oleks kindlasti vaja täiendavalt maha arvata see suur osa veokulust, mis kanti veo eest enne tollivormistuse tegemise sadamat, kui kaup läbis paarsada kilomeetrit välistransiidina Leedut, enne kui see lastiti ja siis rahvusvahelist veeteed pidi veeti.

66 Seda põhjendust saab illustreerida nõukogu enda vasturepliigis väljapakutud näitega. Ta küsib nimelt, miks ei tuleks ühe osa hagejate kauba hindasid välja arvutada hetkel, mil need läbivad Leedu ja Valgevene vahelise piiri, kui Poola tootjate tooted tuleb ju samuti kohale vedada Poolas asuvatest tehastest. Kuid kuna kulu alates Poola

tehadest loeti võrdseks veokuluga alates Rotterdami sadamast sinna otse saabuva impordi puhul, mille tollivormistus tehti seal, ei ole kuidagi tõendatud, et käesolevas asjas hagejate ja Poola tootja kauba hinna õiglase võrdluse tagamiseks tuleb maha arvata see suur kulu, mis kanti veo eest Leedu ja Valgevene piirist kuni Rotterdami sadamani.

⁶⁷ Neid asjaolusid arvestades tuleb tuvastada, et nõukogu on käesolevas asjas teinud ilmse hindamisvea, asudes seisukohale, et impordihindade ja ühenduse tootmisharu hindade objektiivseks võrdlemiseks käesolevas asjas on nõutav, et koht, mis tuleb impordihindade kindlaksmääramiseks aluseks võtta, on hagejate nende toodete osas, mis veeti läbi Klaipeda ja Kaliningradi sadamate, Valgevene ja Leedu vaheline piir.

⁶⁸ Lõpuks, nõukogu argumendi kohta, et juhul kui impordihindade kindlaksmääramisel tuleks aluseks võtta tollivormistuse tegemise sadam, kahjustaks see süsteemi, sest nii julgustataks eksportijaid leppima klientidega kokku tollivormistuse tegemise kohas võimalikult lähedal viimaste tehastele, tuleb meenutada, et eespool esitatud analüüsi põhjal tehtud järeldus puudutab ainult käesolevat asja ning komisjon ja nõukogu peavad oma kaalutusõiguse teostamisel arvesse võtma iga juhtumi kõiki asjassepuutuvaid asjaolusid, sealhulgas kaudseid tõendeid, mis lubavad neil järeldada, et erinevalt käesolevast asjast valiti veoteed ja tollivormistuste tegemise kohad selleks, et moonutada imporditud toodete ja ühenduse toodete hindade võrdlust.

⁶⁹ Seega tuleb nõustuda hagejate viienda väidete grupi raames esitatud argumendiga, et tehtud on ilmne hindamisviga.

- 70 Tuleb märkida, et ilma Kazchrome'i ekspordihinna kohanduseta vastavalt vaidlustatud määruse põhjendusele 67 ei oleks hagejate tooteid dumpinguhinnaga impordiks peetud või vähemalt oleks tuvastatud dumpingumarginaal olnud väiksem kui see, mis arvutati välja vaidlustatud määruses ja mis võeti aluseks kohaldatud dumpinguvastase tollimaksu kindlaksmääramisel (põhjendus 170). Lisaks tuleneb toimikust, et hagejate ühendusse suunatud ekspordi hindade väljaarvutamine Valgevene ja Leedu vahelise piiri ületamise seisuga lõi nende hinnad võrreldes ühenduse tootmisharu hindadega alla, mille alusel järeldati, et hagejate toodete import tekitas ühenduse tootmisharule kahju (vaidlustatud määruse põhjendus 145). Sellest tuleneb, et kaks argumenti, millega Üldkohus nõustus, puudutavad hinnanguid, mis on vajalik alus Kazchrome'i toodetud ränimangaani impordile dumpinguvastase tollimaksu kohaldamiseks.
- 71 Arvestades kõiki eespool esitatud kaalutlusi tuleb vaidlustatud määrus tühistada Kazchrome'i toodetud ränimangaani impordi puudutavas osas, ilma et oleks vaja lahendada hagejate esitatud muid väiteid ja argumente.

Kahju hüvitamise nõue

- 72 Selle nõudega paluvad hagejad, et hüvitataks neile tekitatud kolme liiki kahju: saamata jäänud tulu, menetluskulud ja kahju seoses nende emattevõtja aktsiakursi langusega 7. detsembril 2007.
- 73 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tekib ühenduse lepinguväline vastutus ühenduse organite õigusvastase tegevuse eest juhul, kui üheaegselt on täidetud

teatud tingimused: institutsioonidele süüks pandava tegevuse õigusvastasus, kahju tekkimine ning põhjuslik seos väidetava tegevuse ja viidatud kahju vahel (Euroopa Kohtu 29. septembri 1982. aasta otsus kohtuasjas 26/81: *Oleifici Mediterranei vs. EMÜ*, EKL 1982, lk 3057, punkt 16, ja Üldkohtu 16. juuli 1998. aasta otsus kohtuotsus T-199/96: *Bergaderm ja Goupil vs. komisjon*, EKL 1998, lk II-2805, punkt 48). Kui ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimise üks kolmest tingimusest ei ole täidetud, tuleb kahju hüvitamise nõue jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja uurida kahte ülejäänud tingimust (vt Üldkohtu 20. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-170/00: *Förde-Reederei vs. nõukogu ja komisjon*, EKL 2002, lk II-515, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

74 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt uurida väidetava õigusvastase tegevuse ja viidatud kahju vahelise põhjusliku seose tingimust.

75 Kõigepealt kinnitavad hagejad saamata jäänud tulu ja viidatud õigusvastase tegevuse vahelise põhjusliku seose kohta, et kui komisjon ei oleks Kasahstani suhtes menetlust algatades, seda läbi viies ja meetmete võtmise ettepanekut tehes õigusvastaselt tegevustanud, ja kui nõukogu ei oleks õigusvastaselt vastu võtnud vaidlustatud määrust, oleks nad teeninud palju suuremat tulu kui see, mis nad tegelikult ühenduse turul teenisid. Nad väidavad, et ENRC müük ühenduses näitab, et alates dumpinguvastase menetluse algatamisest kuni hagiavalduse esitamiseni toimus hinnatav langus koguväärtuses [*konfidentsiaalne*].

76 Tuleb asuda seisukohale, et ainult viitest müügi mahu vähenemisele ei piisa, et tõendada ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimiseks kohtupraktikaga nõutavat põhjuslikku seost. Nimelt tuleb märkida, et toimikust nähtub, et impordi ja ühenduse tootmisharu müügi mahud on olenevalt aastast väga kõikumavad. Näiteks kuigi hagejad väidavad, et põhjuslikku seost tõendab juba ainuüksi aastate 2006 ja 2007 müügi-mahtude erinevus, nähtub nende tühistamismõnede raames esitatud argumentidest,

eriti väitest nende ja Hiina Rahvavabariigist pärit impordi kogumahu kohta, et nende eksport ühendusse oli 2004. aastal [konfidentsiaalne] väiksem kui 2007. aastal [konfidentsiaalne], kuigi sel ajal ei olnud nende suhtes käimas mingit menetlust. Samuti näitab 2006. aasta ekspordi arvnäitajate [konfidentsiaalne] võrdlus 2007. aasta ekspordi arvnäitajatega [konfidentsiaalne] ning aastate 2002 ja 2003 arvnäitajate [konfidentsiaalne] võrdlus 2004. aasta arvnäitajatega [konfidentsiaalne], et Kasahstanist pärit impordi olulist vähenemist ei põhjustanud ainult dumpinguvastase menetluse alustamine või dumpinguvastase tollimaksu kohaldamine.

77 Vaidlustatud määruses teiste riikide kohta esitatud müügiimahtude võrdlus kinnitab nende mahtude kõikuvust asjassepuutuval turul olenevalt aastast. Nii nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 137 esitatud tabelist, mis puudutab Lõuna-Aafrikast pärit impordi ühendusse, et võrreldes 2002. aastaga (47 808 tonni) kasvas see 2003. aastal 70% (81 330 tonni) ja seejärel vähenes võrreldes 2003. aastaga 2004. aastal 27,76% (58 753 tonni). Vaidlustatud määruse põhjenduses 138 esitatud tabelist, mis puudutab Norrast, Indiast ja Lõuna-Aafrikast erinevatest riikidest ja menetlusega seotud riikidest pärit impordi ühendusse, nähtub, et võrreldes 2002. aastaga (84 904 tonni) kasvas see 2003. aastal 28% (108 539 tonni), suurenedes seejärel võrreldes 2003. aastaga 2004. aastal veelgi 15,05% (124 872 tonni), samas kui aastate 2004 ja 2005 (63 178 tonni) arvnäitajate võrdlus näitab vähenemist 49,41%.

78 Edasi kinnitavad hagejad haldusmenetluses osalemiseks nende kantud kulude ja viidatud õigusvastase tegevuse vahelise põhjusliku seose kohta, et kui komisjon ei oleks viga tehes Kasahstani uurimisse kaasanud, ei oleks nad pidanud neid kulusid kandma, ning kui komisjon ei oleks pärast menetluse algatamist tegutsenud oma kaalutusõigust oluliselt ja selgelt rikkudes ja/või oma võimu kuritarvitades, oleks nende koostöö ja seotud kulud võinud vältida neile dumpinguvastase tollimaksu kohaldamist.

- 79 Esiteks tuleb märkida, et nagu kinnitab ka nõukogu, said haldusmenetluses osalemiseks kantud kulud olla seotud ainult uurimise alustamise ja läbiviimisega, mitte vaidlustatud määruse enda vastuvõtmisega.
- 80 Teiseks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab kahju tulenema otseselt õigusvastasest tegevusest, mitte hageja valikust küsimuses, kuidas reageerida väidetavalt õigusvastasele aktile. Nii on asutud seisukohale, et ainuüksi sellest, et õigusvastane tegevus oli kahju tekkimise vajalik eeltingimus (*conditio sine qua non*) selles mõttes, et ilma selle tegevuseta ei oleks kahju tekkinud, ei piisa põhjusliku seose tuvastamiseks (vt selle kohta Üldkohtu 12. detsembri 2007. aasta määrus kohtuasjas T-113/04: Atlantic Container Line jt vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 31–40).
- 81 Eksportivatelt tootjatelt (või muudelt huvitatud isikutelt) ei nõuta ka dumpinguvastases menetluses osalemist (Üldkohtu 14. märtsi 1996. aasta määrus kohtuasjas T-134/95: Dysan Magnetics ja Review Magnetics vs. komisjon, EKL 1996, lk II-181, punkt 27) ja nad võivad ise otsustada, kas nad soovivad selles osaleda ning kas neil on selleks huvi, kui aktiivselt nad seda teha tahavad ja milliseid kulusid nad on sellega seoses nõus kandma. Nad võivad muu hulgas ka otsustada, et nad osalevad ainult oma töötajatelt asjassepuutuvate arvamuste kogumist paludes ning olla esindatud kas oma õigusosakonna töötajate poolt või tellida see teenus advokaadibüroolt.
- 82 Nagu väidab nõukogu, ei saa hagejate töötajate töö kulu igal juhul pidada uurimisega otseselt seotud kuluks, kuna nende töötajatele tuli palka maksta sõltumata käimasolevast dumpinguvastases menetlusest. Lisaks ei väida hagejad isegi seda, et menetluses

osalenud isikud olid tööle võetud menetluse jälgimiseks, või et menetluse jälgimisest tuleneva täiendava töökoormuse äralangemisel need töötajad koondati.

- 83 Mis puudutab advokaaditasudega seotud kulu, siis piisab, kui märkida, et hagejad piirduvad ainult viitega nendele kuludele, proovimatagi tõendada, et need olid hädavajalikud ning ei tulenenud nende valikust küsimuses, kuidas reageerida uurimise algatamisele.
- 84 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et hagejad ei ole tõendanud põhjuslikku seost õigusvastase tegevuse ja kahe esimest liiki kahju vahel, millele nad viitavad. Kahju hüvitamise nõue tuleb nende kahju liikide osas seega rahuldamata jätta, ilma, et tuleks uurida, kas esines piisavalt selge rikkumine või kas viidatud kahju tekkis.
- 85 Kolmandaks, 7. detsembril 2007 hagejate emaettevõtja aktsiakursi langusest tuleneva kahju kohta tuleb märkida, et seda ei mainita üldse nende põhjuslikku seost puudutavates argumentides. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja – mida kohaldatakse sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel Üldkohtu menetluste suhtes – artikli 21 esimese lõigu ning Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c kohaselt tuleb hagiavalduses märkida hagi ese, nõuded ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema piisavalt selged ja täpsed, et kostja saaks ette valmistada kaitse ja Üldkohus lahendada hagi vajaduse korral ilma täiendava informatsioonita (Üldkohtu 28. aprilli 1993. aasta määrus kohtuasjas T-85/92: *De Hoe vs. komisjon*, EKL 1993, lk II-523, punkt 20; 21. mai 1999. aasta määrus kohtuasjas T-154/98: *Asia Motor France jt vs. komisjon*, EKL 1999, lk II-1703, punkt 49, ja Üldkohtu 15. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas T-277/97: *Ismeri Europa vs. Kontrollikoda*, EKL 1999, lk II-1825, punkt 29). Seetõttu tuleb kahju hüvitamise nõue viimase kahju liigi osas tagasi lükata vastuvõetamatuse tõttu.

86 Eeltoodut arvestades tuleb kahju hüvitamise nõue tervikuna tagasi lükata.

Menetlust korraldavate meetmete ja menetlustoimingute tegemise taotlus

87 Hagejad palusid Üldkohtul nõuda nõukogult ja komisjonilt välja hulga dokumente, mis puudutavad osasid nende esitatud argumente, ja nimetada sõltumatu majandusekspert, kes koostaks aruande vaidluse mitme aspekti kohta.

88 Arvestades kõike eeltoodut puudub vajadus nõuda välja hagejate viidatud dokumente või nimetada sõltumatu majandusekspert.

Kohtukulud

89 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjoni vastu esitatud nõude osas on kohtuotsus tehtud hagejate kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele hagejate kanda.

90 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 võib Üldkohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Käesoleva asja asjaolusid arvestades tuleb otsustada, et

hagejad kannavad ise poole oma kohtukuludest ning nõukogu kannab ise poole oma kohtukuludest ja viimaselt mõistetakse välja pool hagejate kohtukuludest.

- ⁹¹ Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel võib Üldkohus otsustada, et menetlusse astujad, keda ei ole selle sätte esimeses ja teises lõigus nimetatud, kannavad ise oma kohtukulud. Käesolevas asjas tuleb otsustada, et Euroalliages kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 4. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1420/2007, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Kasahstanist pärineva ränimangaani impordi suhtes ja lõpetatakse menetlus Ukrainast pärineva ränimangaani impordi suhtes, artikkel 1 Transnational Company „Kazchrome” AO toodetud ränimangaani impordi puudutavas osas.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

- 3. Jätta pool Transnational Company „Kazchrome” ja ENRC Marketing AG kohtukuludest nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**

- 4. Mõista pool Transnational Company „Kazchrome” ja ENRC Marketing AG kohtukuludest välja Euroopa Liidu Nõukogult ja jätta viimase kohtukulud tema enda kanda.**

- 5. Jätta Euroalliages'i kohtukulud tema enda kanda.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. novembril 2011 Luxembourgis.

Allkirjad